

עמ"ת 6272/06/15 - מאג'ד חאג (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 6272-06-15 חאג(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת תמר נאות פרי
העורר	מאג'ד חאג (עציר)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

ערר על החלטת בימ"ש השלום בעכו (סגן הנשיא, כב' השופט זיאד סאלח) במ"ת 39659-05-15 מיום 25/05/2015, אשר במסגרתה הורה כב' בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

כנגד העורר הוגש כתב אישום, ובו מיוחסת לו עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בצוותא עם אחר. בבסיס כתב האישום, חיפוש שבוצע ביום 13/05/2015, בדירה בעכו העתיקה (להלן: "הדירה"), שם נמצא סם מסוכן מסוג הרואין בשקית המכילה סם במשקל של 3.73 גרם נטו וכן ב-7 אריזות סגורות במשקל כולל של 2.22 גרם נוספים.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה גם בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים.

העורר לא הכחיש את הימצאותו בדירה, בעת החיפוש ואף לא הכחיש את העובדה שאכן במהלך החיפוש נמצא הסם הרלוונטי, אלא שעמדתו הינה שהוא הגיע למקום על מנת לרכוש את הסם מבעל הדירה בשם אבו דבוס (להלן: "האחר") ולכן לא ניתן לייחס לו עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, שכן כוונתו הייתה לקנות את הסם לצורך צריכה עצמית בשל הרגלי התמכרות.

במהלך הדיון שהתקיים בבית המשפט קמא, פרטו הצדדים את טיעוניהם ובהחלטה נשוא הערר, קבע כב' השופט קמא, כי קיימות ראיות לכאורה, כי מטבע הדברים קיימת עילת מעצר וכי לאור עברו הפלילי של העורר, אין מקום לשקול חלופת מעצר, תהא אשר תהא - ובהתאם הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

בהודעת הערר, כמו גם במהלך הדיון, טען העורר באמצעות סנגורו, כי אין ראיות לכאורה ברף הנדרש לגבי העבירה

המיוחסת לו שעניינה החזקת הסם שלא לצריכה עצמית ולחילופין, כי רף הראיות בכל הנוגע לרכיב זה נמוך במיוחד ומחייב את החובה לבחון שחרור לחלופת מעצר למרות העבר הפלילי.

המשיבה מנגד סבורה שאין מקום לשנות מהחלטת בימ"ש קמא.

לאור טיעוני הצדדים המפורטים אשר התייחסו במיוחד לסוגיית התשתית הראייתית, הושאר לעיוני תיק החקירה ובו הראיות שנאספו עד כה.

לאחר שקילת טיעוני הצדדים ועיון במסמכים, עמדתי היא כי יש לשקול חלופת מעצר לאור כך שאכן קיימים סימני שאלה לגבי חלק מראיות - אך כי החלופה שהוצעה אינה מספקת. ככל שתוגש בקשה לעיון חוזר ובה תונח על שולחנו של בהמ"ש קמא הנכבד חלופה "מרשימה", מעבר לפיקוח על ידי אשת העורר, יתכן ויהא ניתן לשקול את הדברים, שכן הרף הראייתי אינו מצדיק קביעה לפיה אף חלופה לא תסכון.

ואפרט.

כפי שצוין מעלה, העורר אינו מכחיש את העובדה כי הוא נעצר בדירה וכי נמצאו בדירה החבילות ובהם הסם כמו גם משקל אלקטרוני, טלפונים ניידים וכסף במזומן. בנוסף, מוסכם על שני הצדדים, כי החיפוש בדירה בוצע עקב מידע מודיעיני שהתקבל עקב כך שהאחר מוכר וסוחר בסם המסוכן ולכן בוצע החיפוש מלכתחילה בדירה של האחר. לכן, יש למקד את המשך הדיון רק לגבי השאלה, אם יש ראיות לכאורה לגבי מעורבותו של העורר בהחזקה שלא לצריכה עצמית, או שמא יש לקבל את עמדתו לפיה הוא לא החזיק בכל הכמות שנמצאה בחיפוש ביחד עם האחר, אלא שרק התכוון לרכוש מנה אחת או שתיים לשימוש עצמי.

ואלו הראיות שיכולות ללמד על התשובה לשאלה:

הטלפונים הניידים שנמצאו בדירה, כמו גם המחשב הנייד, שייכים לאחר וזאת אף לפי דו"ח רישום המוצגים שקיים בתיק. גם המשקל האלקטרוני, אשר ככל הנראה שימש לצורך הטיפול בסם המסוכן, שייך לפי תיק החקירה לאותו אחר ולא לעורר.

בחקירתו הראשונה מיום 13/05/2015 בשעה 13:55, טען העורר כי הוא משתמש בסמים וכי הגיע בבוקרו של היום אל ביתו של האחר על מנת להשתמש אצלו בסם, כפי שבאים לעיתים רבים אחרים (עמ' 2 ש' 3). לטענתו, הוא נטל מנה של סם באותה הזדמנות וישב לנמנם על הספה באחד מחדרי הדירה. בשלב זה, נשמעו דפיקות בדלת ואז יצא האחר מאחד החדרים שבדירה ואמר לעורר כי המדובר בשוטרים והשליך מחלון הדירה שקית שהייתה בידו. לאחר מכן פתח האחר את הדלת ונכנסו השוטרים. העורר ממשיך ומספר בהודעה זו כי הוא צורך כ-2 מנות של סם ביום בעלות של 20 ₪ עד 50 ₪ לכל מנה, וכי הוא הגיע לרכוש את הסם דווקא מהאחר בעכו (למרות שהוא גר בפרערם), כיוון שלשיטתו

"בעכו הכי זול" (עמ' 2 ש' 30). הוא ממשיך ומסביר כי הוא הגיע כבר כמה פעמים בעבר לדירה של האחר, כי האחר מוכר לו שם סמים באופן תדיר ואף הסביר כי במהלך המכירה, האחר תמיד עושה שימוש במאזניים האלקטרוניים שנמצאים בדירה (ש' 56 - 57). בהמשך הוא נשאל מדוע לא פתחו השניים את הדלת לכוחות המשטרה מיד לאחר שנשמעו נקישות על הדלת ומסביר כי הוא פחד כיוון שהאחר אמר לו שמדובר במשטרה וכי זה לא הבית שלו (עמ' 4 ש' 78). בהמשך נשאל העורר שוב ושוב שאלות בדבר הגורם המוכר את הסמים והגורם הרוכש, והוא שב על גרסתו לפיה הוא הגיע לרכוש מנת סם, כי הכמות של הסמים הייתה של האחר, כי האחר מבצע מכירות באופן סדיר, וכי האחר היה זה אשר זרק את הסם מהחלון.

אותו אחר, מר סעיד אבו דבוס, נחקר אף הוא ביום 13/5/2015 שעה 15:17. בשלב הראשון הכחיש האחר את מעורבותו וטען כי מה שנתפס לא היה שלו, כי הוא לא יודע של מי הסם אם כי גם הוא מאשר שהוא צורך סמים מסוג הרואין בכמות של כ-2 מנות ביום. לטענתו, העורר מתגורר אצלו מזה חודש (עמ' 2 ש' 36) וזאת כיוון שהוא הסכים לאפשר לו לגור עמו היות ואין לו מקום אחר למגורים (עמ' 3 ש' 44). האחר מאשר שהמשקל שנמצא שייך לו ומסביר שהוא קיבל אותו כ-6 חודשים לפני האירוע (עמ' 4 ש' 109), ומשתמש בו "לצורך עוגות". כאשר הוא נשאל מהי עמדתו לגבי טענת העורר לפיה הוא זה שמכר לעורר את הסם, השיב כי העורר שקרן ונרקומן (עמ' 5 ש' 129 - 131). לטענתו של האחר, העורר היה זה אשר השליך מהחלון את הסמים שנתפסו (עמ' 5 ש' 143), אם כי לטענתו, הוא לא ראה את העורר משליך את הסם כיוון שהוא ישן באותה העת והתעורר רק לשמע קולות השוטרים שדפקו על הדלת ולכן הוא מניח, שאם השוטרים ראו מישהו שזורק את הסם מהחלון, אזי שמדובר בעורר כי רק שניהם היו בדירה באותה העת. עוד טען האחר בחקירה, כי הכסף שנמצא בדירה שייך לו רק בחלקו והחלק האחר שייך לחברתו לשעבר אשר השאירה אותו בדירה (עמ' 4 ש' 74 - 83).

בשלב מסוים בחקירה של האחר, מתבצע עימות בינו לבין העורר אלא שבמהלך העימות, שני החשודים חוזרים על גרסותיהם הסותרות ולא ניתן ללמוד מהעימות ממצאים חד משמעיים, דהיינו: העורר ממשיך וטוען כי הוא לא גר אצל האחר אלא שרק הגיע אליו על מנת לרכוש מנת סם וכי האחר השליך את הסם מהחלון, ומנגד - האחר טוען כי העורר מתגורר אצלו מזה חודש, כי העורר הגיע עם הסמים משפרעם וכי העורר השליך את הסם מהחלון בעת החיפוש.

חקירה נוספת של האחר התבצעה ביום 17/5/2015 שעה 12:06. באותה חקירה שב האחר על הגרסה לפיה העורר הגיע אליו יחד עם הכמות של הסמים שנתפסה והסביר כי היה לו אינטרס לאפשר לו להגיע אליו לדירה עם הסמים, כיון שגם הוא עצמו משתמש בסם וכי העורר נתן לו 2 מנות (עמ' 2 ש' 36 - 39). בהמשך, הוא חוזר שוב על גרסתו לפיה לא הוא היה זה אשר השליך את הסם מהחלון, כיוון שישן באותה העת ולכן לשיטתו העורר היה המשליך.

עדה נוספת נחקרה ביום 17/5/2015 שעה 18:49 וזאת לאור הטענה של האחר לפיה היא התגוררה עמו במשך תקופה מסוימת עובר לחיפוש ולמעצר. אותה עדה טענה כי עזבה את הדירה שבוע וחצי עובר למעצר וכי הכסף שנמצא בדירה לא היה שייך לה. בכך יש כדי לסתור את טענת האחר לגבי הכסף שנמצא בדירה ובמובן מסוים יש בכך תימוכין לתזה לפיה הוא היה זה שמכר את הסמים והכסף שולם לו תמורת מכירות שכאלו. עוד יוער כי בשלב מסוים בחקירתו של האחר, הוא טען כי לעיתים הוא מקבל תשלום עבור איסוף ברזל מאת אדם שבשמו הוא נקב (במטרה להסביר את הימצאות הכסף בדירה), אלא שאותו אדם נחקר וטען שהוא לא מכיר את האחר (הודעה מיום 15/5/2015 שעה

14:49) והדבר מהווה תימוכין נוסף לאפשרות שמקור הכסף במכירת סם ולא באיסוף ברזל. נושא חשוב נוסף שעלה בחקירתה היה שאין בסיס לטענת האחר לפיה העורר התגורר עמו במשך חודש, ולאחר שהיא מסרה את גרסתה בנדון - האחר חזר בו מגרסה זו.

ראיות נוספות שקיימות בתיק הינן דו"ח הפעולה שנרשם ע"י השוטרים שביצעו את החיפוש כאשר באופן עקרוני, השוטר רס"מ נחום מתאר את הגעתם לדירה, את הדפיקות על הדלת, את העובדה שלקח לשוהים בדירה פרק זמן מסוים עד שפתחו את הדלת, כי במהלך ההמתנה הוא שמע ריצות בתוך הבית ומישהו צועק "על השולחן, על השולחן" וכי לאחר מכן הבחינו בדמות של גבר שזורק את הסם מהחלון. דו"ח נוסף הוכן ע"י רס"מ טורמן אשר אף הוא מתאר את החיפוש. לפי גרסתו, כאשר נפתחה הדלת העורר נראה מתנשף ולחוץ ובהמשך מתאר שוטר זה את מעמד החיפוש, את השלכת הסם ובעיקרון דבריו דומים לדברים שמפורטים בדו"ח של רס"מ נחום. דו"ח הפעולה הנוסף של השוטר אושר, דומה בתוכנו לדוחות של שני השוטרים שפורטו מעלה.

אם נסכם את הדברים, המידע המודיעיני התייחס רק לאחר, הדירה היא של האחר, הכסף שנמצא היה של האחר והסבריו לגבי מקור הכסף מעוררים סימני שאלה (מהמוסד לביטוח לאומי או מהחברה לשעבר או ממכירת ברזל), המשקל האלקטרוני של האחר, הטענה של האחר לפיה המשיב גר עמו במשך כחודש התבררה כשקריה, והטענה של האחר לפיה העורר הביא עמו את הסמים משפרעם - אף היא מוקשית. משמע, שקיימת אפשרות שגרסתו של העורר תתברר כנכונה, דהיינו שהוא הגיע לדירת האחר על מנת לרכוש מנת סם, כפי שהוא נוהג לעשות בעבר, וכי אין לו נגיעה לכמויות הסם הנוספות שנמצאו. אם גרסה זו נכונה, והוא רכש את הסם וכבר הספיק להשתמש בו, הדבר אף מסביר מדוע לא היו בכליו סכומי כסף נוספים.

מנגד, קיימת גם אפשרות שגרסת המאשימה תתברר כנכונה, דהיינו שהעורר כן היה מעורב באחזקת כמות הסם שלא לצריכה עצמית ביחד עם האחר, וזאת אם תתקבל גרסת האחר לפיה העורר הביא עמו את הסמים, או חלקם, כאשר הגיע משפרעם (ויש לתהות מדוע יש לעורר אינטרס לעשות כן).

שני המעורבים מסרו גרסאות שיש צורך להעביר בכור ההיתוך של ההליך הפלילי ובוודאי שלכל אחד מהם יש אינטרס להפנות אצבע מאשימה כלפי האחר ובמיוחד שרק שניהם היו בדירה בעת הרלוונטית.

אשר על כן, לא נפלה שגגה בהחלטתו של בית המשפט קמא הנכבד, שמצא לקבוע שקיימות ראיות לכאורה, אם כי אין המדובר בראיות טובות במיוחד, והן סומכות בעיקר על הדברים שמסר האחר, שהראיות לגביו טובות בהרבה ויש לו אינטרס ברור לערב את העורר.

בשים לב לאמור, ולמרות העבר הפלילי של העורר, אין מקום לקבוע חד משמעית שאין אף חלופה שיכולה לאיין את המסוכנות, אלא שהחלופה שהוצעה, שחרור בתנאים מסוימים בפיקוח אשתו של העורר, אינה מספקת. לכן, וכפי שנכתב בפתיח, הערר נדחה לעת הזו, אך ככל שתוגש בקשה לעיון חוזר ובה תונח על שולחנו של בהמ"ש קמא הנכבד חלופה "מרשימה" יותר, יתכן ויהא ניתן לשקול את הדברים שנית.

ניתנה היום, כ' סיוון תשע"ה, 07 יוני 2015, בהעדר הצדדים.